

SCOTIÆ III TABVLA 2

Abria, ad Mare Deucaledonium modice prona, regio (ut inter Scotos) imprimis copiosa maritimis & terrestribus commodis. Est enim & frumentis & pascuis imprimis felix, & præterea nemorum umbris, & rivulorum fontiumque amœnitate jucunda. Piscium vero proventu adeo fertilis, ut nulli prope Scotiæ regioni cedat. Nam præter fluviatilium copiam quam tot rivi sufficiunt, Mare longo canali per planum solum infusum penetrat: ibique terræ paulo altiore margine coercitum se latius diffundit, ac speciem stagni, aut verius lacus præbet, unde *Abriam*, id est, stationem patrio sermone appellant. Idem quoque nomen regioni circû circa vicinæ dant. Ad plagam Septentrionalem proxima Marriæ est *Buchania*. Dona fluvio ab ea divisa. Ea omnium Scotiæ regionum longissime se in Mare Germanicû exportigit. Pascuis Oviumque proventu admodum felix, cæterisque commodis ad vitâ necessariis sibi sufficiens. Fluvii ejus cum Salmonibus abundant, *Rattram* amnem tamē id genus Piscis non ingreditur. Est in ejus littoře spelunca, cujus natura prætereunda nō videtur. Aqua è naturali fonte guttatim destillans statim in lapidum pyramidas vertitur, ac nisi opera Hominû antrum subinde purgaretur, spatium usque ad fornicem brevi compleretur. Ultra *Buchaniam*, ad Septentriones duæ sunt regiunculae, *Boina* & *Ainia*, quæ usque ad Spæam fluvium pertinent, qui separat eas a Moravia. Oritur autem Spæa a dorso *Badenachæ*, cujus meminimus: & longe ab ejus fonte lacus est, unde erumpit *Lutea*, ac se in Occiduum Mare devolvit. Ad ostium ejus ferunt opidum nobile fuisse, a fluvio *Emmerluteam* nuncupatum. Certe siue terræ vicinæ spectes ingenium, siue navigationis & subvestitionis maritimæ commoditatem locus est admodum emporio aptus. Prisci quoque Reges has oportunitates securi aliquot sæculis ibi habitaverunt in *Evonia* arce, quam nunc multis falso persuasum est esse *Stephanodunum*. Ejus enim arcis rudera, & vestigium adhuc in *Lorna* monstratur. Ultra Spæam usque ad *Nessum* sequitur Moravia, olim (ut creditur) *Varar* dicta. Intereos amnes Oceanus Germanicus, velut retro in Occidentem terram agens, sinu vasto ejus laxitatē castigat. Tota quanta est hæc regio frugibus & pascuis fecunda, amœnitate vero, & fructiferarum arborum proventu totius regni facile prima. Duo memoratu digna habet opida, *Elginâ* ad *Loxiam* amnē, qui nomen antiquum adhuc retinet, & *Nessum* ad cognominem fluvium. *Nessus* a *Lacu Nesso* longo viginti quatuor millia fluit. Aqua fere semper tepida, nec unquā ita frigida ut cōgelet. Quin & asperrima hieme fragmina glaci in eum injecta, tepore aquarum brevi solvuntur. Ultra *Nessum* *Lacû* Occidentē versus octo millia cōtinentis terræ protenduntur. Tantillū sane est, quod obstat, quominus maria cōeant, & quod reliquū est Scotiæ, Insulam reddant. Nam quod spaciū ab iis faucibus ad Mare Deucaledoniū interjicitur, fere sinubus maris in terrā irruentis est intercisiū. Quod ultra *Nessum*, & fauces illas angustas est interjectū, in quatuor provincias solet dividi, *Naverniā*, seu ut vulgo *Strathnaverniam*, a fluvio *Naverno* dictā. Ultra ostium *Nessi*, qua mari Germanico immergitur est *Rossia*, in mare promontoriis altioribus excurrēs: quod & nomen ipsum indicat, *Ros* enim Scotis promontorium significat. Ea tota longior est quā latior. Nā a mari Germanico ad Deucaledoniū porrigitur, qua in *Mōtes* attollitur aspera, & inculta: qua se in campos explicat, frugum fertilitate nulli prope Scotiæ agro inferior. Valles habet amœnas piscosis amnibus irriguas.

Lacus

Buchania.
Sinus.
Soli fertilitas.
Flumina.

Boina & Ainia.

Moravia.
Soli fertilitas.
Opida.

Rossia.
Sinus.